

- 11 зыва да проповѣдамы евангеліе-то на тѣхъ. И тѣй като ся отвезохмы отъ Троадж, прѣми-
нажмы право на Самоѳракъ, и на утринь-тѣ
12 въ Неаполь, И отъ тамо въ Филиппы, който е първый градъ на онѣзи часть отъ Македонії, и поселеніе Римско. Въ тойзи градъ прѣсѣдѣхмы
13 нѣколко дена; И въ сѫботѣ-тѣ излѣзохмы вънъ отъ градъ-тѣ край една рѣка, дѣто има-
ше обычай да става молба, и сѣдниахмы та го-
ворѣхмы на събрани-тѣ *тамо* жены.
- 14 И нѣкоя си богообразлива жена на име Лидія,
отъ градъ Фіатиръ, която продаваше багрѣницы, слушаше; и ней Господь отвори сърдце-то да
15 внимава на това, което Павелъ говорѣше. И като ся кръсти *та* и домъ-тѣ ѝ, помоли *ни* ся и казуваше: Ако мя припознавате че съмъ вѣрна Господу, влѣзте въ кѫщъ-тѣ ми, да сѣдите; и принуди ны.
- 16 И като отхождахмы на молбѣ, срѣщи ны една слугыня която имаше духъ прѣдвѣщателъ, и която даваше много печалбѣ на госпо-
17 дари-тѣ си, като проричаше. Тя вървѣше вслѣдъ Павла и нась, и выкаше, и казуваше: Тѣзи че-
ловѣци сѫ раби на Бога Вышнѧго, които про-
18 повѣдуватъ намъ путь на спасеніе. Това пра-
вѣше много дни наредъ. И понеже дотеги ж на Павла, обѣриж ся и рече духу: Новелѣвамъ ти въ име-то на Іисуса Христа да излѣзешь изъ
19 нейк. И излѣзе въ тозъ частъ. А като видѣхъ господари-тѣ ѝ че исчезнѣ надежда-та на пе-
чалбѣ-тѣ имъ, уловихъ Павла и Силѣ и за-
влѣкохъ гы на тѣржище-то при началици-тѣ.
20 И като гы изведохъ при войводы-тѣ, рекохъ: Тѣзи чловѣци сѫ Іудеи, и смущаватъ градъ-тѣ
21 ни, И проповѣдуватъ обычай, които намъ като Римляне, не ни е простено да гы прїимамы, ни-
22 то да гы правимъ. И навали народъ-тѣ върхъ